

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 55. Gregorius loco cedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII. acriter, ut subscriberet, urgebatur us-
 A.C. 1288. que ad minas exilii. Sed hospitem se
 Ecclesiæ Constantinopolitanæ senten-
 tias nescire causatus, aliam instantibus
 confessionem tradidit sua scriptam si-
 gnatamque manu, doctrinæ Patrum
 consentaneam, & nihil obscuri, suspe-
 cti nihil continentem. Patriarcha ve-
 ro Antiochenus Arsenius solo ex ca-
 pite, quod ecclesiastica communione
 Regi Armeniæ conjunctus diceretur, da-
 mnatus e diphychis deletus fuit.

§. LV.

Gregorius loco cedit.

Igitur Græcis exosus magis magisque
 Gregorius Athanasio Alexandrino,
 ut huic cum Imperatore convenerat,
 abutum suadenti parens, quadam do-
 minica in oratione ad populum, Mul-
 tos, aiebat, consurgere in me video:
 nec possum eis solus resistere, præfer-
 tim cum Arsenitæ spondeant se paca-
 tos fore, si discedam. Itaque rei ex-
 perimentum capiam. At, si fallant
 promissa sua, eos ardentius insectatum
 redibo. Sic locutus in monasterium
 Hodegorum se contulit: neque tamen
 functiones prorsus omisit suas. Nam
 con-

c. 6.

consultabat cum Episcopis & Clero; Sæcul. XIII.
 tenebat concilia, dicebat jus: verbo: A.C. 1288.
 semper suam regebat Ecclesiam, & in
 precibus nominabatur. Sed offensio
 non cessabat, inmo crescebat post ad-
 ventum Joannis Episcopi Ephesini con-
 tra Gregorium præoccupati: ita ut Im-
 perator religione impediri se crederet,
 ne adesset sacro, in quo ille nuncupa-
 retur. Idcirco adversarii postea ejus
 nomen suppresserunt in precibus publi-
 cis, & muneris abdicationem ab eo
 poposcere, ut alius eligi Patriarcha
 posset.

Tum Constantinopolim advenit Cy-
 rillus a sede Tyria ad Antiochenam
 post Arsenium translatus. Erat vir
 gravis, probus, & pacis amans, qui
 venerat (sicut ex Græcorum more ob-
 strictum se noverat) ut sui translatio-
 nem a Patriarcha Constantinopolis con-
 firmari curaret: quod vero tum qui-
 dem obtinere haud poterat. Honoris
 causa ei assignata fuit habitatio in
 cœnobio Hodegorum: & Gregorius
 transiit ad Latrense S. Pauli hospi-
 tium. Imperator eum inde accivit E-
 piscoporum sermonibus permovendum,
 ut abdicationem muneris scripto da-
 ret. At ille petiit, ut obsequenti si-

6.7.

T 4 mul

Sæcul XIII.

A. C. 1289

mul suam traderent declarationem, qua orthodoxum agnoscerent. Sic eos difficili nodo implicuit. Videbant enim, tyrannicam fore violentiam, si abdicationem dignitatis ab orthodoxo exigent. Rogabant igitur Imperatorem, ut Gregorium ex præscripto juris iudicandum curaret eo fine, ut vel maneret Patriarcha, si scriptum ejus censeretur erroris expers, vel veniam, si damnaretur, posceret, ac impetraret; sed alius ei sufficeretur. Annuit Imperator, & Gregorius in subeundum consensus iudicium. Designatus est dies ac locus, qui erat grande palatium: nominati sunt Iudices; & actores se præparabant. Cum venisset dies, Gregorius eques cum equestri pariter comitatu suo ad palatium se sistens, ad Imperatorem misit, qui diceret, ipsum adesse. Sed Imperator hunc congressum nulli emolumento fore crediderat, rem ita secum reputans: Si Gregorius habebitur reus, tranquillamaget vitam. Si dicetur insons, accusatores ejus arguentur calumniæ; offensio recrudescet; nullus disputandi finis erit. A Gregorio consecrati, si eum declarabunt hæreticum, se infamia cooperient eo majore, quod subsignaverint scriptum, cujus causa eum condemnare

re volent. His inductus rationibus Im-
 perator eos, qui iudicio debebant inter-
 esse, haud invitos remisit domum.

Sæcul. XIII.
 A.C. 1289.

Sed suadebant, ut mitteret, qui di-
 cerent Gregorio, deponendum ipsi esse
 officium; in rem ipsius haud fore, si
 iudicio se exponeret; ipsum declara-
 tum iri orthodoxum; doctrinam ipsius
 minime vocari in controversiam; sed
 unicum Marci scriptum, ab ipso impro-
 batum Gregorio, publicæ offensionis fuis-
 se. Historico Pachymero & Quæstori
 Chumnio id negotii delatum. Tandem
 Gregorius, ut innocentiae suæ declara-
 tio in conventu publico coram Impe-
 ratore, Senatuque ac selectis mona-
 chis fieret, postulavit, se mox dignita-
 te sua abiturum pollicitus. Hoc Gre-
 gorii responsum inter illos, qui ab eo
 desciverant, diffidium excitavit. Ali-
 qui aiebant fore, ut accepta declara-
 tione se in sede sua ex ipsorum testi-
 monio confirmatum credens ulcisci ad-
 hibitam contra se calumniam studeret:
 atque ideo persequendum putabant ju-
 dicio. Alii Gregorium per indulgen-
 tiam absolvi volebant veluti non tam e-
 jus opusculo, quam Marci libello offensi:
 sed poscebant, ut scripto promitteret se
 protinus cessurum gradu. Sola spon-

c. 8.

T 5 dit

Sæcul XIII.
A.C. 1289.

dit voce, sed testans Deum, eisque fecit
fatis. Cum partes priores, quæ Ephe-
sini & Cyziceni Episcoporum erant, sem-
per in recusanda Gregorii absolute
persisterent, succensens Imperator eos
faceffere suis ex oculis, ac sine cujus-
quam alloquio ipsorum ædibus inclusos
hærere jussit, donec novus Patriarcha re-
nunciatus esset. Tum cæteros in ma-
gno palatio coram se, universo Senatu,
Clero, monachis, & populo numerofo
adesse voluit. Ibi Theoleptus Episcopus
Philadelphinus omnium Gregorii præ-
sentis adversariorum nomine loquens
eum declaravit orthodoxum, natam of-
fensionem totam in Marci scriptum re-
jiciens.

§. LVI.

Gregorius suam dignitatem exiit.

c. 9.

Postero die Gregorius per otium com-
posuit litteras, quibus munere se suo
abdicans ita loquebatur: Ad patriarcha-
le solium non meæ, non amicorum præ-
ces mihi stravere viam. Soli Deo liquet,
qua id ratione conscenderim. Per spa-
tium sexennio majus, quo idem tenui,
ea quæ in viribus meis erant egi omnia,
ut ad ecclesiam reducerem illos, qui ab
ea discesserant. Curas vero meas ex-
cepit